

Antoine de Saint-Exupéry

The Little Prince

Küçük Pren

ENGLISH - TURKISH
İNGİLİZCE - TÜRKÇE

Çeviri:

B. ORHAN DOĞAN
BRENDA MILFORD

*Yazarın orijinal renkli çizimlerini içeren
ek ile birlikte*

The Little Prince Küçük Prens Copyright © Bekir Orhan Doğan

All rights reserved and belong to **Bekir Orhan Doğan**. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without the written permission of Bekir Orhan Doğan.

Tüm hakları saklıdır ve **Bekir Orhan Doğan**'a aittir. Yazılı izin olmaksızın, kitabın tümü ya da bir kısmı, hiçbir nedenle, hiçbir biçimde, hiçbir yöntemle ve hiçbir ortamda yayımlanamaz ve kopyalanarak çoğaltılamaz.

ISBN : 978-605-83025-0-1

Şubat 2017

BORA YAYINCILIK

ATAKENT 3. Etap, A-52 / 4

İkitelli - Küçükçekmece – İstanbul

Tel : 0212 470 04 38 - 0532 381 92 36

Web: www.borayayincilik.com

E-mail: ordogan@hotmail.com

Baskı - Cilt:

Dođa Basım İleri Matbaacılık San ve Tic. Ltd. Şti.

İ.O.S.B Turgut Özal Cad.

Çelik Yanal Endüstri Merkezi No:117 / 2A-2B

İkitelli-Başakşehir / İSTANBUL

Tel: 0212 407 0 900 (pbx) – Faks: 0212 407 09 02

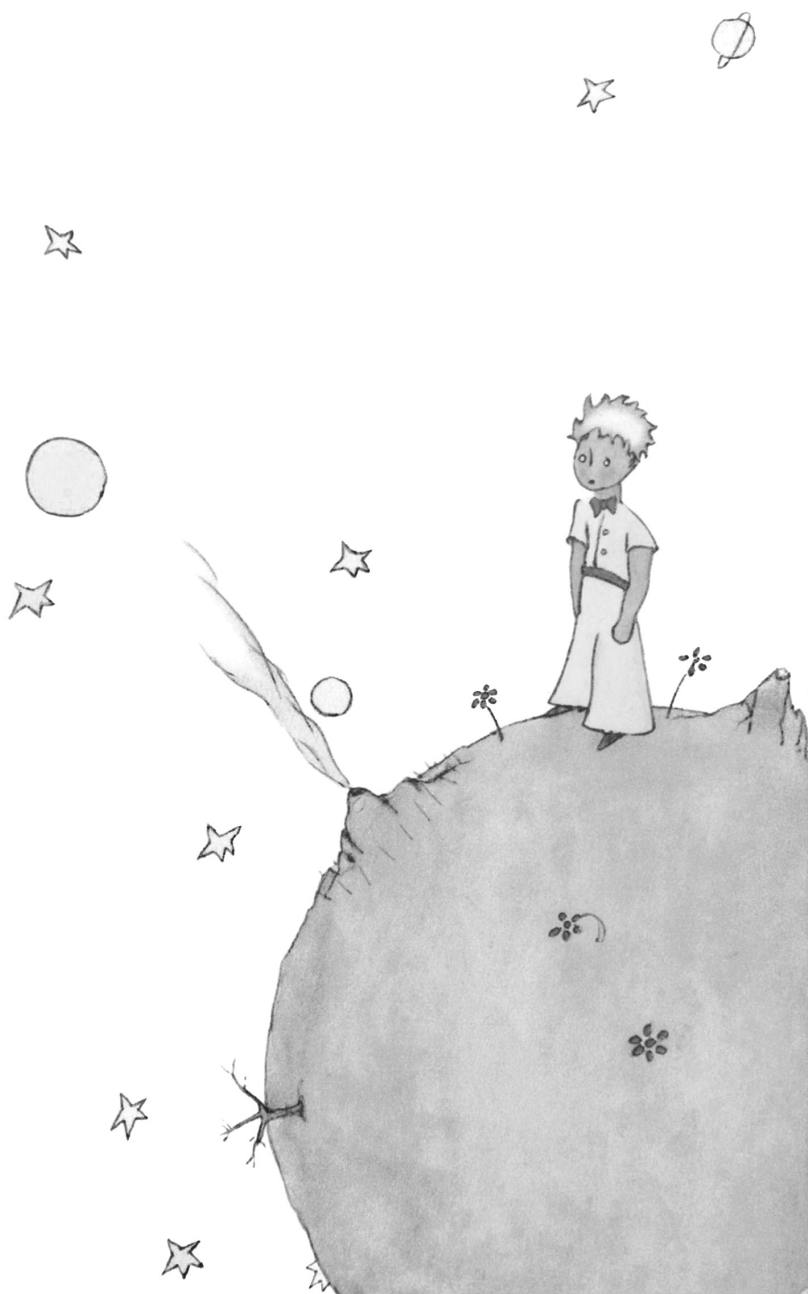
www.dogabasim.com

info@dogabasim.com

Matbaa Sertifika No: 25642

Kitabın hazırlanmasında katkıda bulunanlar:

Brenda Milford, Ashley Cropper, Nazmiye Doğan, Oytun Buyrukçu

“And now here is my secret. It's very simple: One sees clearly only with the heart. The most important things are invisible to the eye.” (The Fox)

“When you look up at the sky at night, since I'll be living on one of them, since I'll be laughing on one of them, to you it will sound as if all the stars are laughing.” (The Little Prince)

The Little Prince is a story written and illustrated by French writer, poet, and pioneering aviator *Antoine de Saint-Exupéry*. First published in 1943, the book has since been translated into more than 250 languages and has become one of the best-selling books to date.

The Little Prince is both for children due to its illustrations and imaginative fairy-tale quality and for adults (since they were children first) due to its several observations about life and human nature.

The story tries to find out the secret to what is really important in life and urges us to read at many different levels of meaning, from fairy tale to deeper secrets of reality.

“Ve işte benim sırrım. Bu çok basit: İnsan ancak yüreğiyle tam olarak görebilir. Asıl görülmesi gerekenleri gözler göremez.” (Tilki)

“Geceleri gökyüzüne baktığında, o yıldızlardan biri üzerinde yaşıyor olacağım için, onlardan biri üzerinde gülüyor olacağım için, sana sanki tüm yıldızlar gülüyormuş gibi gelecek.” (Küçük Prens)

Küçük Prens, Fransız yazar, şair ve havacı *Antoine de Saint-Exupéry* tarafından yazılmış ve resimlendirilmiş bir öyküdür. İlk olarak 1943 yılında basılan kitap, o zamandan bu yana 250’den fazla dile çevrilmiştir ve günümüze dek en çok okunan kitaplardan biri olmuştur.

Küçük Prens, çizimleri ve imgesel masalsı yapısıyla, çocuklara; yaşam ve insan doğasına ilişkin birbirinden farklı gözlemleriyle de, (bir zamanlar çocuk olan) yetişkinlere yönelik bir öyküdür.

Öykü, yaşamda neyin gerçekten önemli olduğuna ilişkin gizemi ortaya çıkarmaya çalışmakta ve bizleri, bir masaldan gerçeğin derin sırlarına kadar uzanan pek çok saklı anlamı çözerek okumaya teşvik etmektedir.

Antoine de Saint-Exupéry & The Little Prince

The Little Prince (French: *Le Petit Prince*), first published in 1943, is the most famous work of French writer, poet, and pioneering aviator Antoine de Saint-Exupéry (1900–1944).

The Little Prince is the fourth most-translated book in the world and was voted the best book of the 20th century in France.

After the outbreak of the Second World War, Saint-Exupéry was exiled to North America. In the midst of personal upheavals and failing health, he produced almost half of the writings for which he would be remembered, including a tender tale of loneliness, friendship and love, in the form of a little prince fallen to Earth.

The Little Prince is a poetic tale, with watercolor illustrations by the author, in which a pilot stranded in the desert meets a little prince fallen to Earth from a tiny asteroid. The story is philosophical and includes social criticism, remarking on the strangeness of the adult world.

Antoine de Saint-Exupéry ve Küçük Prens

İlk kez 1943 yılında yayınlanan *Küçük Prens (Le Petit Prince)*, Fransız yazar, şair ve öncü havacı Antoine de Saint-Exupéry'nin (1900 - 1944) en ünlü eseridir.

Dünyanın en çok dile çevrilen dördüncü kitabı olan *Küçük Prens*, Fransa'da 20. yüzyılın en iyi kitabı seçilmiştir.

Saint-Exupéry, İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesinin ardından, Kuzey Amerika'ya sürgün edilmiş ve orada, kişisel sıkıntılarının ve aksayan sağlığının ortasında, Dünya'ya düşmüş küçük bir prens biçiminde betimlediği, yalnızlık, dostluk ve sevginin duyarlı öyküsü de dahil olmak üzere, kendisini hep hatırlanır kılacak olan yazılarının neredeyse yarısını üretmiştir.

Küçük Prens, çölde mahsur kalan bir pilotun, çok ufak bir asteroitten Dünya'ya düşmüş küçük bir prensle karşılaşmasının, yazarın suluboya çizimleri eşliğinde anlatıldığı şiirsel bir öyküdür. Yetişkin dünyasının tuhaflığına dikkati çeken öykü, felsefi öğeler ve toplumsal eleştiri içermektedir.

Though ostensibly styled as a children's book, *The Little Prince* makes several observations about life and human nature. For example, Saint-Exupéry tells of a fox meeting the little prince during his travels on Earth. The story's essence is contained in the lines uttered by the fox to the little prince: *"One sees clearly only with the heart. The most important things are invisible to the eye."* Other key thematic messages are articulated by the fox, such as: *"You become responsible, forever, for what you have tamed."* and *"It's the time you spent on your rose that makes your rose so important."* The fox's messages deal with human relationships.

The narrator explains that, as a young boy, he once drew a picture of a boa constrictor with an elephant digesting in its stomach; however, every adult who saw the picture would mistakenly interpret it as a drawing of a hat. Whenever the narrator would try to correct this confusion, he was ultimately advised to set aside drawing and take up a more practical hobby. The narrator laments the lack of creative understanding displayed by adults.

Küçük Prens, görünüşte bir çocuk kitabı olarak tasarlanmış bir tarzı olsa da, yaşam ve insan doğası hakkında çeşitli gözlemler yapar. Örneğin, Saint-Exupéry, küçük prensin, Dünya'daki seyahatleri sırasında bir tilki ile karşılaşmasından söz eder. Öykünün özü, küçük prensle tilki tarafından söylenen tümcelerın satır aralarında saklıdır: *"İnsan ancak yüreğiyle tam olarak görebilir. Asıl görülmesi gerekenleri gözler göremez."* Konu ile ilgili diğer temel mesajlar da, yine 'tilki'nin ağzından dile getirilmektedir, örneğin: *"Sahiplendiğin şey için sonsuza dek sorumlu olursun."* ve *"Senin gülünü bu kadar önemli kılan şey, gülün için harcamış olduğun zamandır."* gibi... Tilkinin verdiği mesajlar, insan ilişkileri ile ilintilidir.

Öykü anlatıcısı, küçük bir çocukken, bir keresinde midesindeki bir fili sindirmekte olan bir boa yılanının resmini çizdiğini; ancak resmi gören her yetişkinin, bunu 'bir şapka resmi olarak' yanlış yorumladığını anlatır. Öykü anlatıcısı ne zaman bu karışıklığı düzeltmeye çalışsa, sonuçta kendisine resim yapmayı bir kenara bırakması ve daha yararlı bir uğraş edinmesi tavsiye edilmektedir. Anlatıcı, yetişkinler tarafından gösterilen yaratıcı anlayış eksikliğinden yakınır.

Leon Werth

Saint-Exupéry met Léon Werth (1878-1955), a writer and art critic, in 1931. Leon Werth soon became Saint-Exupéry's closest friend outside of his Aeropostale associates.

Saint-Exupéry dedicated two books to him, *Lettre à un otage* (*Letter to a Hostage*) and *Le Petit Prince* (*The Little Prince*). At the beginning of the Second World War while writing *The Little Prince*, Saint-Exupéry lived in his downtown New York City apartment, thinking of his native France and his friends. Werth spent the war unobtrusively in Saint-Amour, his village in the Jura, a mountainous region near Switzerland where he was "alone, cold and hungry".

Saint-Exupéry's aircraft disappeared over the Mediterranean in July 1944. The following month, Werth learned of his friend's disappearance from a radio broadcast. Without having yet heard of *The Little Prince*, in November, Werth discovered that Saint-Exupéry had published a book the previous year in the U.S., which he had illustrated himself, and that it was dedicated to him.

Leon Werth

Saint-Exupéry, yazar ve sanat eleştirmeni olan Léon Werth (1878-1955) ile 1931 yılında tanıştı. Çok geçmeden Werth, Saint-Exupéry'nin, havacılık meslektaşları dışında, en yakın arkadaşı haline geldi.

Saint-Exupéry, *'Lettre à un otage (Bir Rehineye Mektup)'* ve *'Le Petit Prince (Küçük Prensi)'* adlı iki kitabını Leon Werth'e adadı. Saint-Exupéry, İkinci Dünya Savaşı'nın başlarında, *Küçük Prensi* yazarken, memleketi Fransa'yı ve arkadaşlarını düşünerek, New York City merkezindeki dairesinde yaşamaktaydı. Werth ise savaşı, İsviçre yakınlarındaki dağlık bir bölge olan Jura'daki köyü Saint-Amour'da, 'yalnız, üşümüş ve aç' olarak kendi halinde geçiriyordu.

Saint-Exupéry'nin uçağı, 1944 yılının Temmuz ayında, Akdeniz üzerinde gözden kayboldu. Ertesi ay, Werth, arkadaşının kayboluşunu bir radyo yayınından haber aldı. Henüz *Küçük Prensi*'ten haberi olmayan Werth, Saint-Exupéry'nin bir önceki yıl ABD'nde, resimlerini de kendisinin çizdiği bir öykü yayınladığını ve bu öykünün kendisine adandığını, ancak Kasım ayında öğrendi.

To Leon Werth

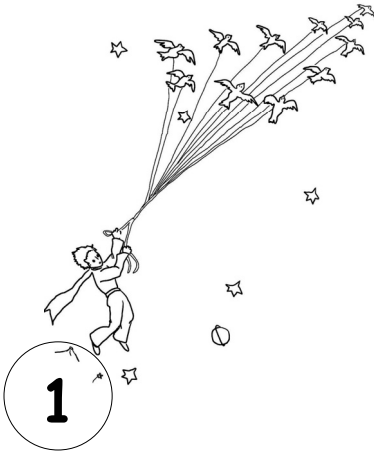
I ask children to forgive me for dedicating this book to a grown-up. I have a serious excuse: this grown-up is the best friend I have in the world. I have another excuse: this grown-up can understand everything, even books for children. I have a third excuse: he lives in France where he is hungry and cold. He needs to be comforted. If all these excuses are not enough then I want to dedicate this book to the child whom this grown-up once was. All grown-ups were children first. (But few of them remember it.) So I correct my dedication:

*To Leon Werth,
When he was a little boy*

Leon Werth'e

Bu kitabı bir büyüğe / yetişkine adadığım için çocuklardan af diliyorum. Ama önemli bir gerekçem var: Bu büyük, benim dünyadaki en iyi arkadaşım. Başka bir gerekçem daha var: Bu büyük, her şeyi anlayabilir, çocuk kitaplarını bile. Üçüncü bir gerekçem daha var: O, aç kaldığı ve üşüdüğü Fransa'da yaşıyor. Onun avutulmaya ihtiyacı var. Eğer bütün bu gerekçeler yeterli değilse, o halde ben de bu kitabı, bu büyüğün bir zamanlar yaşamış olduğu çocukluğuna adamak istiyorum. Bildiğiniz gibi, tüm büyükler ilk başta çocuktular. (Ama yalnızca bazıları bunu hatırlar.) Öyleyse, adamamı şöyle düzeltiyorum:

*Küçük bir çocuk olduğu zamandaki
Leon Werth'e*

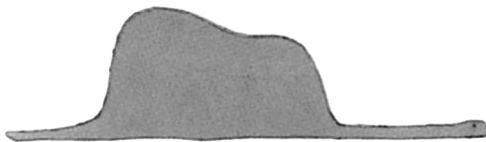

Once, when I was six years old, I saw a magnificent picture in a book, called *True Stories*, about the primeval forest. It was a picture of a boa constrictor swallowing a wild animal. Here is a copy of the drawing.

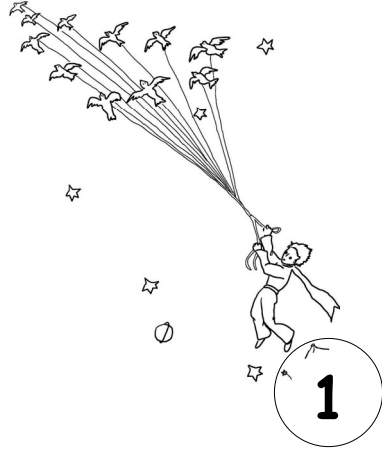
In the book it said: *“Boa constrictors swallow their prey whole, without chewing it. Afterwards they are unable to move, and they sleep for six months they need for digestion.”*

Then I pondered deeply over the adventures of the jungle, and eventually managed to make my first drawing, with a colored pencil. My Drawing Number One. It looked something like this:

I showed my masterpiece to the grown-ups, and asked them if my drawing scared them.

But they answered: *“Frighten? Why should anyone be scared of a hat?”*

Bir zamanlar, ben altı yaşındayken, balta girmemiş ormanları anlatan, *Gerçek Öyküler* adındaki bir kitapta muhteşem bir resim gördüm. Bu, vahşi bir hayvanı yutmakta olan bir boa yılanının resmiydi. İşte o resmin bir kopyası:

Kitapta şunlar yazıyordu: *“Boa yılanları avlarını bir bütün olarak, çiğnemedен yutarlar. Daha sonra hareket etme yeteneklerini yitirirler ve sindirim için gereken altı ay boyunca uyurlar.”*

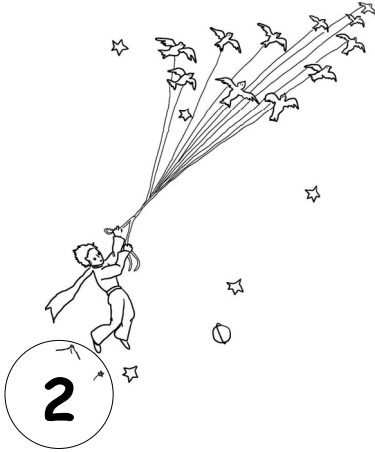
Daha sonra orman maceraları üzerine iyice kafa yordum ve sonunda renkli bir kalemle ilk resmimi yapmayı başardım. Bir Numaralı Resmim. Şunun gibi bir şeye benziyordu:

Başyapıtımı büyüklere gösterdim ve resmimin onları korkutup korkutmadığını sordum.

Ama yanıtları şöyle oldu: *“Korkmak mı? Kim bir şapkadan korkar ki?”*

Then I would never talk to that person about boa constrictors, or primeval forests, or stars. I would put myself on his level. I would talk to him about bridge, and golf, and politics, and neckties. And the grown-up would be greatly pleased to have met such a sensible person.

So I lived all alone, without anyone I could really talk to, until I had an accident with my plane in the Desert of Sahara, six years ago. Something was broken in my engine. Since I had neither a mechanic nor passengers in the plane with me, I set myself to attempt the difficult repairs all alone. For me it was a matter of life or death: I had barely enough drinking water to last eight days.

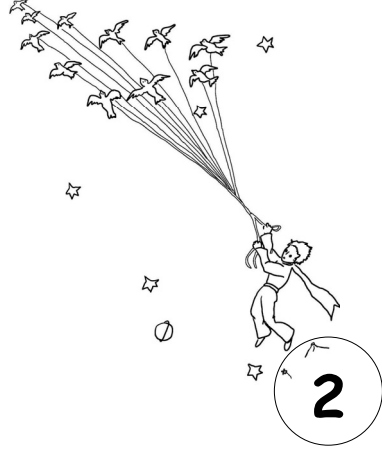
So the first night I fell asleep on the sand, a thousand miles from any inhabited place. I was more isolated than a shipwrecked sailor on a raft in the middle of the ocean. So you can imagine my amazement, at daybreak, when I was awakened by an odd little voice. It said:

"Please... Draw me a sheep!"

"What!"

"Draw me a sheep!"

Daha sonra, o kişiyle, ne boa yılanları, ne balta girmemiş ormanlar ne de yıldızlar hakkında asla konuşmazdım. Onun seviyesine inerdim. Onunla, briç, golf, politika ve kravatlar hakkında konuşurdum. O büyük ise, böylesine akıllı bir kişiyi tanımış olmaktan son derece hoşnut olurdu.

İşte böyle, gerçekten konuşabileceğim kimse olmadan, hep yalnız yaşadım, ta ki altı yıl önce Sahra Çölü'nde uçağımın bir kaza yapana kadar. Motorumda bir parça arızalandı. Uçakta benimle birlikte, ne bir motor tamircisi ne de bir yolcu olmadığı için, bu zorlu tamirati kendi başıma yapmaya koyuldum. Benim için, bu bir ölüm kalım meselesiydi: Ancak sekiz gün yetecek kadar içme suyum vardı.

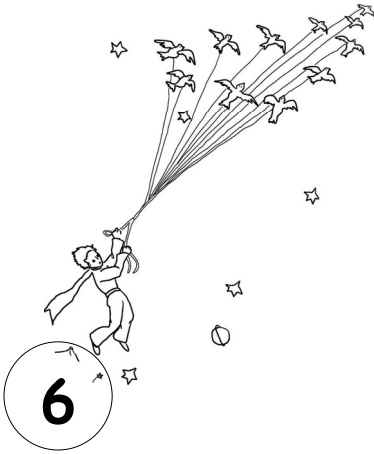
Böylece, ilk gece, herhangi bir yerleşim yerinden bin mil uzakta, kumun üzerinde uyuyakaldım. Okyanusun ortasındaki bir salın üzerinde kalan, gemisi batmış bir denizciden daha fazla yalnızdım. İşte bu yüzden, gün ağarırken, tuhaf küçük bir ses beni uyandırdığında, duyduğum şaşkınlığı tahmin edebilirsiniz. O ses şöyle diyordu:

“Lütfen... Bana bir koyun çiz!”

“Ne!”

“Bana bir koyun çiz!”

Oh, little prince! Bit by bit I came to understand your sad little life... For a long time your only entertainment was the pleasure of sunsets. I learned this new detail on the morning of the fourth day, when you said to me:

"I am very fond of sunsets. Let's go look at a sunset now."

"But we have to wait," I said.

"Wait? For what?"

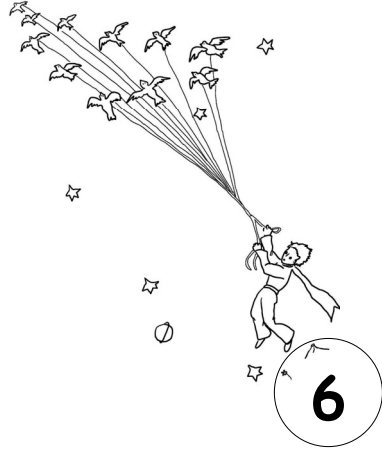
"For the sun to set."

At first you seemed quite surprised, and then you laughed at yourself. And you said to me:

"I am always thinking that I am at home!"

Indeed. Everybody knows that when it is noon in the United States the sun is setting over France.

Ah, küçük prens! Yavaş yavaş senin acıklı küçük yaşamını anlamaya başladım... Uzun zamandır tek eğlence kaynağın gün batımlarının verdiği keyifmiş. Bu yeni ayrıntıyı, dördüncü günün sabahında, bana şunu söylediğinde öğrendim:

“Gün batımlarını çok severim. Haydi, şimdi gidip bir gün batımına bakalım.”

“Fakat beklememiz gerekiyor,” dedim.

“Beklemek mi? Ne için?”

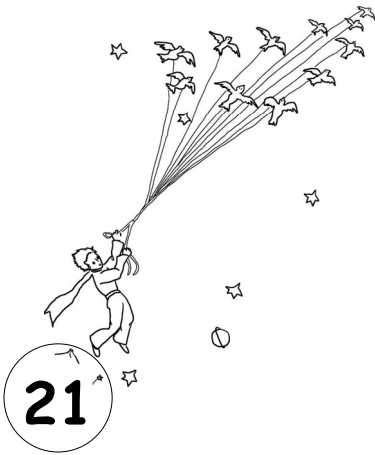
“Güneşin batması için.”

İlk başta oldukça şaşırılmış göründün ve ardından kendi kendine güldün. Sonra bana şöyle dedin:

“Sürekli olarak kendimi evimde sanıyorum!”

Doğru ya! Amerika Birleşik Devletleri'nde öğle saatyken, Fransa'da güneşin batmakta olduğunu herkes bilir.

It was then that the fox appeared.

“Good morning,” said the fox.

“Good morning,” replied the little prince politely, though when he turned around he saw nothing.

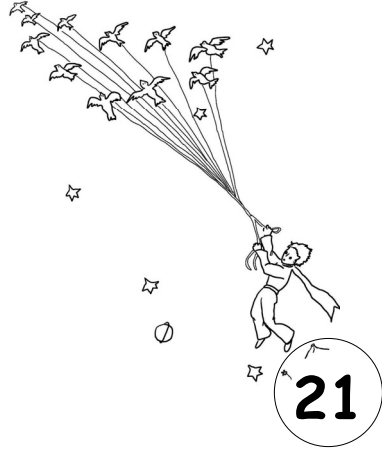
“I am here,” the voice said, *“under the apple tree.”*

“Who are you?” asked the little prince, and added, *“You are very pretty...”*

“I am a fox,” the fox said.

“Come and play with me,” proposed the little prince. *“I am so unhappy.”*

“I cannot play with you,” the fox said. *“I’m not tamed.”*

İşte tam o anda tilki ortaya çıktı.

“Günaydın,” dedi tilki.

“Günaydın,” diye yanıtladı küçük prens kibarca, ama arkasını döndüğü zaman hiçbir şey göremedi.

“Buradayım,” dedi ses, “elma ağacının altında.”

“Kimsin sen?” dedi küçük prens, ve ekledi, “Çok sevimlisin...”

“Ben bir tilkiyim,” dedi tilki.

“Gel birlikte oynayalım,” diye bir öneride bulundu küçük prens. “Öyle mutsuzum ki.”

“Seninle oynayamam,” dedi tilki. “Ben evcilleştirilmiş değilim.”

YAZARIN ORİJİNAL ve RENKLİ ÇİZİMLERİ

Bu bölümde, **Antoine de Saint-Exupéry** tarafından suluboya ile yapılan renkli resimlerin aslına uygun kopyaları yer almaktadır.

